

Arrest

nr. 313 636 van 27 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN**
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat K. VERHAEGEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Je bent een Afghaans staatsburger en soenniet. Je vader is Pashtoun en je moeder spreekt Dari. Je bent afkomstig uit Char Qala in het Bagram district in de Parwan provincie.]Volgens wat je verklaarde was je dertien jaar oud bij je aankomst in België, waardoor je geboortedatum werd vastgelegd op [...].november 2009. Je bent dus nog steeds minderjarig. Je ging tot de vijfde klas naar school. Je maternale oom H. was lang geleden bij het nationale verzetsfront. Op een gegeven moment werd hij geraakt door een explosie. Hierbij verloor hij zijn been en armen. Hij werd een periode door de taliban vastgehouden. Nadat ze de macht terug verloren, kwam je oom vrij.

Sindsdien was hij, gezien zijn beperkingen, niet meer bij het verzet aangesloten. Hij werd dan ook verder met rust gelaten. Je paternale oom Q.A. werkte als tolk voor een Amerikaanse commandant.

Hij is met zijn gezin naar de Verenigde Staten (VS) verhuisd in juli 2020. Toen je oom nog in het land was, werd je vader telefonisch gecontacteerd door de taliban en werd hem gevraagd je oom ervan te overtuigen zijn werkzaamheden stop te zetten. Ook nadat je oom het land verliet werd je vader nog telefonisch met de dood bedreigd hieromtrent.

Op 22 augustus 2021, de dag na de machtsovername, ben je samen met je vader uit Afghanistan vertrokken uit vrees dat de taliban hun eerdere dreigementen zou uitvoeren. De dag na jullie vertrek kwam de taliban effectief jullie huis doorzoeken naar wapens en militair materiaal. Er werd toen niets gevonden. Onderweg in Iran kreeg je vader nog een dreigtelefoon van de taliban. Bij de Turkse grens ben je van je vader gescheiden geraakt. Hij werd vanuit Turkije naar Afghanistan gedeporteerd en jij reisde alleen verder via Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk. Je kwam in België aan op 15 november 2022 en op 18 november 2022 werd je verzoek om internationale bescherming hier geregistreerd.

Ter staving van je verzoek leg je kopieën van volgende documenten voor: een valse taskara, de taskara van je vader en de vertaling ervan, de taskara van je paternale oom Q.A. en de vertaling ervan, de taskara van je maternale oom H., foto's van je ooms werkzaamheden, foto's van jou met je familieleden, het Amerikaanse rijbewijs van je oom, de geboorteakte van je oom Q.A., de sociale zekerheidskaart van je neef in de VS, de Amerikaanse verblijfskaarten van je oom en neef, het Amerikaanse visum van je neef, de door het Amerikaanse leger opgestelde aanbevelingsbrief voor het Amerikaanse visum van je oom, schoolattesten van de OKAN-klas, een verslag van je leefgroep, attesten van het Oranjehuis, een psycho-medisch attest en een verwijfsbrief van de dokter in verband met je hoofdletsel.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Met betrekking tot jouw verklaringen omtrent de aanleiding van je vertrek uit Afghanistan dient te worden vastgesteld dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat dit vertrek zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Je beweert de taliban te vrezen omdat je paternale oom als tolk voor de Amerikanen heeft gewerkt. Bovendien zou je maternale oom vroeger bij het nationale verzetsfront geweest zijn. Het loutere feit dat je een familielid bent van iemand die vroeger als tolk voor de Amerikanen heeft gewerkt en/of van iemand die meer dan twintig jaar geleden bij het nationale verzetsfront aangesloten was, is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken. Je dient je persoonlijke vrees hieromtrent concreet aan te tonen. Je verklaringen in dit verband kunnen echter niet overtuigen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat je verklaringen over het werk van je paternale oom eerder beperkt en oppervlakkig zijn.

Dit roept twijfels op bij de bewering dat de persoon waarvan je documenten voorlegt effectief jouw oom is. Volgens je verklaringen was hij werkzaam als tolk bij een Amerikaanse commandant tot juli 2020. Hoewel het

CGVS op verschillende manieren peilde naar je kennis hierover kon je nauwelijks meer informatie geven over het werk van deze persoon.

Zo weet je niet hoelang hij voor de Amerikanen heeft gewerkt. Noch kun je zeggen voor welke commandant of voor welke sectie hij werkte. Deze informatie is nochtans simpelweg terug te vinden op de door jou voorgelegde aanbevelingsbrief van je oom. Tevens heb je er het raden naar hoe je oom is kunnen starten met deze werkzaamheden. Je legt weliswaar foto's voor in verband met je ooms werkzaamheden, maar kunt hierover weinig vertellen. Zo kun je niet zeggen van welke periode deze dateren. Je kunt ook geen van de afgebeelde collega's van je oom bij naam noemen (CGVS p.13-14). Aangezien je beweert dat hij in hetzelfde huis woonde als jij, is het des te opmerkelijker dat je hierover zo vaag blijft (CGVS p.12-13, 16). Het CGVS verwacht van jou, als minderjarige, uiteraard niet dat je op de hoogte bent van alle details met betrekking tot je ooms werkzaamheden. Er kan echter wel verwacht worden dat jij minstens enigszins doorleefde verklaringen kan geven en een basiskennis van je ooms werk hebt, gezien de ingrijpende gevolgen die dit volgens jouw beweringen voor jou en je gezin zou hebben gehad. Er kan dan ook worden vermoed dat de persoon in kwestie, waarvan je beweert dat het een inwonende oom betreft, in werkelijkheid verder van jullie afstand dan jij beweert.

Je kunt ook geen concrete voorbeelden geven van andere familieleden van personen die zulke werkzaamheden uitvoerden en hierdoor problemen ondervonden. Bovendien heb je hier zelfs niet naar geïnformeerd (CGVS p.24). Een dergelijke laconieke houding doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door jou ingeroepen vrees. Het gaat hier immers om informatie die essentieel is om jouw risico op vervolging in te schatten.

Tevens leg je slechts vage verklaringen af wat betreft de door jou aangehaalde vervolgingsfeiten. Zo is het zeer opmerkelijk te moeten vaststellen dat je niet weet hoe vaak jullie nog zouden zijn bedreigd nadat je paternale oom in 2020 met zijn gezin uit Afghanistan vertrok. Ook kun je niet zeggen hoelang je nog in Afghanistan bleef nadat de bedreigingen waren begonnen. Zelfs wat er precies gezegd werd tijdens de bedreigingen en hoe je vader hierop reageerde, weet je niet te zeggen. Na je vertrek zou de taliban jullie huis hebben doorzocht. Je weet echter niet met hoeveel ze toen waren. Je moeder, broer en zussen waren toen thuis, maar je liet toch na er meer details over te vragen (CGVS p.19-23). Tevens weet je niet door wie van de taliban jullie bedreigd werden. Je kunt geen namen geven van talibanleiders uit je regio en hebt hier tevens niet naar geïnformeerd (CGVS p.6, 21-23). Dergelijke vage verklaringen kunnen allerminst overtuigen. Zelfs indien geloof kan worden gehecht aan het profiel van uw oom dient te worden vastgesteld dat je op geen enkele manier aannemelijk maakt dat jij of jouw familie nadien problemen hebben ondervonden gelieerd aan jouw ooms tewerkstelling, noch haal je indicaties aan die erop wijzen dat dit in geval van terugkeer wel het geval zou zijn.

Verder dient te worden gesteld dat je geen overtuigende aanwijzingen hebt als zou jij actueel geïdende worden door de taliban. Hoewel je beweert dat de bedreigingen reeds begonnen toen je paternale oom nog in Afghanistan was en ze dus al enige tijd aan de gang waren, zijn jullie steeds op hetzelfde adres blijven wonen. Dit is des te meer opmerkelijk gezien jouw verklaring dat je paternale oom in hetzelfde huis zou hebben gewoond als jullie (CGVS p.5). Zelf ben je in ieder geval nooit rechtstreeks met de taliban in aanraking gekomen. Je hebt geen overtuigende uitleg waarom jij in de toekomst wel specifiek zou worden geïdende door de taliban. Hoe dan ook heb je hiertoe geen concrete aanwijzingen (CGVS p.23-24).

Evenmin haal je geloofwaardige elementen aan waaruit zou blijken dat jouw in Afghanistan achtergebleven familieleden zouden worden vervolgd. Je beweert dat je vader sinds zijn deportatie vanuit Turkije niet meer heeft geprobeerd het land te verlaten. Hij zou zich verplaatsen tussen verschillende adressen in Afghanistan. Je weet echter niet waar hij verblijft en hebt hier ook niet naar geïnformeerd. Frappant is wel dat je aangeeft dat hij af en toe nog naar huis komt (in de fiche 'mineur étranger non accompagné' stel je op 18.11.2022 zelfs nog dat je vader nog gewoon op het thuisadres woont, samen met je moeder, zussen en broer). Je moeder en de rest van je gezin, waaronder je broer die net iets jonger is dan jij, woont momenteel nog steeds gewoon thuis. Daarnaast heb je nog verschillende andere familieleden in jullie dorp Char Qala. Ze stellen het allen goed en er is verder niets meer gebeurd (CGVS p.7-10, 24). In het licht van deze omstandigheden, volstaat het dan ook niet om louter te poneren dat jij zal worden geïdende bij een terugkeer naar Afghanistan.

Wat je maternale oom betreft, haal je aan dat hij lang geleden - toen de taliban de vorige keer aan de macht was, je weet niet juist hoelang geleden - hij bij het nationale verzetsfront aangesloten was. Hij bewaakte toen Panshir bij een zekere M. wiens volledige naam je zelfs niet weet. Voor de rest weet je in het geheel niets te vertellen over deze beweerdde activiteiten. Je kunt niet zeggen onder wiens bevel je oom vocht, noch of hij zelf het bevel had over een bepaald aantal personen. Je weet niet welke graad je oom had en hebt er geen idee van hoe je oom erbij verzeild raakte.

Je oom zou op een gegeven moment gewond zijn geraakt bij een explosie en nadien door de taliban zijn vastgehouden. Toen de taliban de macht verloren, kwam hij terug vrij. Nadien was hij niet meer bij het verzet aangesloten. Hij en zijn gezin verblijven momenteel nog steeds in Char Qala. Sinds hij stopte met het verzet, werd hij met rust gelaten. Gezien hij en zijn gezin daar momenteel probleemloos kunnen verblijven, kan dan ook niet worden ingezien waarom jij momenteel gevisieerd zou worden door de taliban omwille van de vroegere activiteiten van je maternale oom (CGVS p.12, 14, 15-16, 19, 24). Wat deze aangehaalde link met het verzet in Panjshir betreft, dient verder te worden gewezen op het feit dat je bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog duidelijk stelde Pashtou te zijn en dat jouw beide ouders Pashtoun zijn (verklaring DVZ, p.6-9), in tegenstelling tot wat je heden beweert, nl. dat jouw moeder geen Pashtou maar 'Dari-spreker' zou zijn (CGVS p.5). Dat je omwille van een band met het verzet in Panjshir, dat vrijwel uitsluitend bestaat uit Tadjekse Panjshiri's, vervolgd dreigt te worden, is zeer weinig aannemelijk. Bovendien moet uit het feit dat je zelfs de volledige naam van deze legendarische M. niet kent worden afgeleid dat, zo jouw oom meer dan twintig jaar geleden al in Panjshir vocht, deze affiliatie met deze beweging in tussentijd wel zeer erg vervaagd is en dit onderwerp voor jou en jouw familie klaarblijkelijk zeer irrelevant is geworden.

Het feit dat je verschillende andere Europese landen doorreisde, zonder daar de procedure van internationale bescherming te doorlopen, relativeert de ernst en geloofwaardigheid van de door jou aangehaalde problemen des te meer (CGVS p.25-26). Er kan immers verwacht worden dat een verzoek gedaan wordt in het eerste veilige land waar je binnenkomt. Dit doet dan ook vermoeden dat er eerder opportunistische redenen en/of socio-economische motieven aan de basis van jouw verzoek liggen.

Ten gevolge van bovenstaande vaststellingen moet geconcludeerd worden dat je jouw asielrelaas niet aannemelijk hebt gemaakt en dat er dus geen geloof kan gehecht worden aan je verklaringen over deze gebeurtenissen. Deze kunnen dan ook niet het voorwerp uitmaken van een risicoanalyse in het licht van een nood aan internationale bescherming.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig **artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus**

Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf,
EUAA Afghanistan

Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **EUAA COI**

Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf

en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op

aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig **artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie.

Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

*Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking***

van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict

in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Jij toonde evenmin aan dat jij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

[PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf](#),

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.**

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar

Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatrieerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt.

De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

*Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld.*

Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot twaalfjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Je stelt dat je tijdens de periode dat je in Afghanistan leefde tot de vijfde klas naar school ging. Je ging naar de moskee en tevens een maand naar de madrasa (CGVS p.5, 11). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden jou volledig onbekend zijn. Bijgevolg dient besloten te worden dat je door jouw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij jouw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat jij, na een verblijf van nog geen anderhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Er dient trouwens op te worden gewezen dat je jezelf nog steeds identificeert als een soenitische moslim en je nog steeds naar de moskee gaat en deelnam aan de ramadan (CGVS p.5). Bovendien ga je hier nog steeds om met personen van jouw origine (CGVS p.10).

Wat betreft de opmerkingen van je advocaat en voogd met betrekking tot je jonge leeftijd, je situatie hier in België en de voorgelegde documenten hieromtrent, met name de schoolattesten van de OKAN-klas, het verslag van je leefgroep, de attesten van het Oranjehuis, dient te worden gesteld dat deze geen ander licht kunnen werpen op bovenstaande appreciatie.

Waar jouw advocaat en voogd er op wijzen dat gezien je leeftijd niet van jou verwacht kan worden veel informatie te kunnen geven en geen tijdsbesef te hebben, dient dit toch te worden genuanceerd (CGVS p.27). Je slaagde er in tegenstelling tot bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), op 8 september 2023, wel in jouw concrete vertrekdatum te noemen (CGVS p.6). Je kon zowel toen als tijdens je persoonlijk onderhoud bij het CGVS tevens de exacte vertrekdatum van je paternale oom opgeven (CGVS p.12). Dat je niet in staat zou zijn concrete data te noemen wordt hiermee dus ontkracht.

De OKAN schoolattesten tonen aan dat je hier in België naar school gaat. Er wordt echter geenszins aannemelijk gemaakt dat je zou zijn verwesterd of dat je als zodanig kan worden beschouwd bij een terugkeer uit Europa. Hiermee wordt geenszins aangetoond dat je niet in de mogelijkheid zou zijn "to play the game" of dat je gedragingen doordrongen zijn van een zodanig (onbewuste) verandering, dat je bij terugkeer naar Afghanistan gezien zou worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat je in die zin een risico loopt om vervolgd te worden. In casu kan uit de aangebrachte elementen niet worden afgeleid dat jij fundamentele westerse maatschappelijke normen en waarden hebt geïnternaliseerd die raken aan jouw identiteit en morele integriteit waardoor een vrees voor vervolging in jouw hoofde zou kunnen worden vastgesteld. Het verslag van de leefgroep vermeldt zelfs expliciet dat je alleen contact onderhoudt met andere Afghaanse jongens en weinig interesse hebt in de Belgische cultuur. Het tegendeel wordt door jou alleszins niet in concreto aannemelijk gemaakt.

Wanneer je wordt gevraagd of je bij terugkeer naar Afghanistan problemen zou ondervinden omwille van je verblijf in Europa, geef je aan niet te weten dat dit problemen zou kunnen geven. In ieder geval had je nog nooit gehoord van personen die hierdoor problemen hadden (CGVS p.26-27).

Daar waar kan worden aangenomen dat je tijdens jouw verblijf in België kennis hebt gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toon je evenwel nergens concreet aan dat je deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd hebt, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van jouw identiteit en morele integriteit en dat van jou niet meer zou kunnen worden verwacht dat je er afstand van neemt teneinde je aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toon jij in concreto aan dat je gedurende jouw verblijf in België kenmerken of gedragingen hebt ontwikkeld die je moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor jij bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat jij een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar je land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat jij niet aannemelijk hebt gemaakt dat jij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat je daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

*De overige door jou neergelegde **documenten** doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Wat betreft het hoofdletsel waarvan melding wordt gemaakt in de verwijsbrief van de dokter, dient te worden benadrukt dat je dit opliep tijdens een fietsongeval in Afghanistan en dit dus niet ter zake doet (CGVS p.18). Er wordt in het psycho-medisch attest melding gemaakt van traumatische ervaringen tijdens je reis. Je geeft aan tijdens je reisweg geslagen te zijn geweest door de politie. Momenteel ben je vooral droevig omdat je jouw ouders mist. Je geeft expliciet aan geen specifieke moeilijkheden te hebben ondervonden tijdens het persoonlijk onderhoud omwille van jouw psycho-medische toestand (CGVS p.17-18, 25). Voorts gaat het slechts om de taskara van je vader en de vertaling ervan, de taskara van je paternale oom Q.A. en de vertaling ervan, de taskara van je maternale oom H., foto's van jou met je familieleden en je oom bij verzet, het Amerikaanse rijbewijs van je oom, de geboorteakte van je oom Q.A., de sociale zekerheidskaart van je*

neef in de VS, de Amerikaanse verblijfskaarten van je oom en neef en het Amerikaanse visum van je neef. Hiermee toon je geen beschermingsnood in jouw hoofde aan. Van jouw taskara geef je zelfs aan dat hij vals is. Wat dit betreft kan nog verwezen worden naar de informatie over corruptie bij officiële Afghaanse documenten (zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021** (beschikbaar op https://www.cqvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf), dewelke de bewijswaarde van Afghaanse stukken bijzonder relatief maakt.

Tot slot dient nog te worden gewezen op het feit dat de opmerkingen en verbeteringen die werden aangebracht na het lezen van de notities van het persoonlijk onderhoud, geen invloed hebben op bovenstaande appreciatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van “[a]rtikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna “Vluchtelingenconventie”) en de artikelen 48/3 t.e.m. artikel 48/6 en artikel 57/1, §4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (“Vreemdelingenwet”), artikel 26 van het KB van 11 juli 2003, artikel 24 van het Handvest van Grondrechten, artikelen 2 en 3 juncto 13 EVRM, artikel 10 lid 3 onder b) van de Procedurerichtlijn en de motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en als beginsel van behoorlijk bestuur”.

In een eerste onderdeel gaat het verzoekschrift in op het hoger belang van het kind, psychomedische problematiek en beschermingsnood. Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting dienaangaande en verwijst hierbij naar relevante wetsbepalingen, rechtspraak, rechtsleer en landeninformatie. Verzoeker stelt bovendien:

“Verwerende partij weet dat verzoeker met een psychische problematiek kampt.

Verwerende partij onderzoekt dit niet vanuit het hoger belang van het kind en neemt het ook niet mee als individueel element, terwijl volgens uw rechtspraak de psychische gezondheid van een Afghaanse minderjarige duidelijk een relevant element is dat een impact heeft op de beschermingsnood.

Verwerende partij is er in alle situaties toegehouden om dergelijke elementen in haar onderzoek internationale bescherming te betrekken.

Het is enerzijds duidelijk dat verzoeker een verhoogde kwetsbaarheid kent, omwille van zijn psychische problemen, en dat ook andere Afghanen, zoals zijn zus en schoonbroer, zien dat er een behandelingsnood is, wat tot stigmatisering en onbegrip kan leiden.

Anderzijds vertoont verzoeker baldadig gedrag, is hij opstandig van aard en nonconformistisch, waardoor de kans op een conflict met de Taliban bij de contacten die er met zekerheid zullen zijn, bijzonder groot is. Verzoekers psycholoog attesteert dat verzoeker vaak defensief reageert wanneer hij zich niet begrepen voelt door gezaghebbende figuren. (stuk 9)

Uit een recente IQ-test blijkt dat verzoeker een IQ van 73 heeft, hetgeen een heel lage score is. Verzoekers psychomedische situatie heeft een grote impact op verzoekers mogelijkheid om zich aan te passen aan de gedragsregels die de Taliban oplegt, zijn vermogen om in de termen van Sufi en Elmi arrest, 'het spel te spelen' (playing the game), en wenselijk gedrag te vertonen bij controles van identiteit door de Taliban.

Gelet op verzoekers beperkingen is het voor hem onmogelijk om langdurig veilig te blijven in Afghanistan. Hij zal onthaald worden op scepsis, en zijn gedragingen en emoties zullen onder een loep gelegd worden, terwijl hij net bijzonder slecht is in deze gedragingen en emoties onder controle houden.

De kans is zeer reëel dat hij zal afgestraft worden voor gedragingen en emoties die voortvloeien uit een ernstige emotionele beperking. Terwijl hij als persoon die met een beperking kampt net bescherming nodig heeft tegen een terugkeer naar plaatsen waar hij de nodige zorg en begeleiding niet kan krijgen.

Met verwijzing naar de onderzoeksplicht in het kader van het hoger belang van het kind, de identificatieplicht om psychische problemen in kaart te brengen, en de samenwerkingsplicht, moet verwerende partij een gedegen inschatting maken van verzoekers specifieke kwetsbaarheden als kind en desnoods een deskundigenonderzoek bevelen om zijn sociaalemotionele ontwikkeling in kaart te brengen, wat uiteraard een

zeer relevant individueel element is in het kader van zijn nood aan internationale bescherming. Dat verwerende partij dit niet gedaan heeft maakt een schending uit van de samenwerkingsplicht en verzoekers hoger belang als minderjarige.

Zelfs een minimale toepassing van het voorzorgsprincipe vereist dat verwerende partij op zijn minst een veel duidelijker idee heeft van wat een minderjarige die de Taliban ontvlucht is na de machtsovername om bescherming te krijgen in een Europees land kan verwachten als deze na jaren terugkeert qua behandeling door de Taliban in de luchthaven, bij checkpoints en bij hervestiging in zijn dorp. Verwerende partij heeft deze informatie echter niet (ook dit wordt verderop in het beroep uitgewerkt) en schendt de voorzorgspflicht als onderdeel van het hoger belang van het kind.

De psychologische problemen waarmee verzoeker kampt, hebben een impact op zijn capaciteiten om 'het spel mee te spelen'. Verzoekers oppositioneel gedrag, en zijn verhoogde kwetsbaarheid, beïnvloeden in zeer grote mate zijn mogelijkheid 'het spel mee te spelen' en zich te houden aan wat de Taliban van hem verwacht. Zijn psychische problematiek maakt hem dan ook nog eens extra kwetsbaar voor geweld. Daarbovenop worden personen met mentale gezondheidsproblemen in Afghanistan vaak gestigmatiseerd. Relevant hierbij zijn RvV 25 november 2022, nr.280 854 punt 5.4.3.: [...]."

In een tweede onderdeel geeft verzoeker een uiteenzetting met betrekking tot de samenwerkingsplicht en bewijsstandaarden. Hij verwijst dienaangaande onder meer naar rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM).

Verder houdt verzoeker een op algemene informatie gebaseerd uitgebreid theoretisch betoog inzake de verplichtingen van asielinstanties qua onderzoek op vlak van landeninformatie, het tekort aan informatie, meer bepaald het algemeen gebrek aan informatie omwille van de situatie in Afghanistan en censuur en het gebrek aan informatie om in te kunnen schatten welke behandeling terugkeerders uit het Westen riskeren, en kritiek op de inschatting van en de bronnen waar verweerder zich op beroept om het risico voor terugkeerders te beoordelen.

In een zesde onderdeel uit verzoeker kritiek "op argumenten in bepaalde rechtspraak van de RvV".

Voorts maakt verzoeker een uitgebreide risicoanalyse voor Afghanen die als afgewezen asielzoeker terugkeren uit Europa, dit aan de hand van een veelheid aan rapporten van onder meer EUAA en UNHCR en rechtspraak van het EHRM en de Raad.

Verzoeker betoogt dat hij in de hypothese van terugkeer "documenten moet gebruiken van een 'ambassade' die trouw is aan de Republiek en kan er aangenomen worden dat de Taliban ook op de hoogte is van het feit dat de Afghaanse ambassade in België niet onder hun controle staat maar bemand wordt door personen die trouw zijn aan de voormalige republiek. Dit wil zeggen dat die ambassade door het Taliban regime zou gezien worden als een existentiële vijand van het emiraat, wat het gebruik van documenten die worden afgeleverd door deze ambassade extreem risicovol maakt. De Taliban zou het opvragen en gebruiken van dergelijke documenten immers kunnen zien als een vorm van verraad aan hun regering."

Verder licht hij het belang van de afbakening en identificatie van de correcte risicogroep toe.

Verzoeker gaat voorts uitgebreid in op de gelijkenissen en verschillen met de *Sufi en Elmi casus*.

Vervolgens houdt verzoeker een uiteenzetting over het risico bij terugkeer en toegang tot het Afghaanse grondgebied en de regio van herkomst: hij wijst erop dat hij niet over geldige reisdocumenten beschikt en geeft een theoretische uiteenzetting omtrent de mogelijke gevolgen bij terugkeer.

Voorts wijst verzoeker op het risico bij en na vestiging in het gebied van herkomst en geeft hij een theoretische, op algemene landeninformatie gebaseerde toelichting in dit verband.

Toegepast op verzoekers profiel wordt in het verzoekschrift het volgende uiteengezet:

"Verzoeker zou bij een terugkeer naar Afghanistan identificeerbaar zijn als iemand die Afghanistan ontvlucht is en internationale bescherming heeft gevraagd in Europa. Dit zou blijken uit de documenten die hij gebruikt om het land binnen te komen, het blijkt uit de leeftijdscategorie en fysiek voorkomen, uit zijn kledij, uit de beperkte bagage die hij bij zich heeft, en het is bijzonder makkelijk vast te stellen bij ondervraging, het uitlezen van zijn GSM, het bekijken van sociale media profielen, contactenlijsten, muziekdragers, etc.

Verder zou verzoeker niet in staat zijn om het gewenste sociale gedrag te vertonen. Door zijn jonge leeftijd bij vertrek en de tijd die hij in Europa op erg jonge leeftijd heeft doorgebracht, is verzoekers vermogen, inzicht en capaciteit om geen negatieve aandacht te trekken van de Taliban en zich aan hun strikte regels te houden beperkt.

Verzoeker heeft het, volgens zijn voogd, familieleden en psycholoog, erg moeilijk met situaties waarin hij het gevoel respectloos behandeld te worden. Verzoeker is opstandig, en heeft een erg groot probleem met gepercipieerd onrecht, met gezag en met respectloos behandeld worden.

Het is enerzijds duidelijk dat verzoeker een verhoogde kwetsbaarheid kent, omwille van zijn psychische problemen, en dat ook andere Afghanen, zoals zijn zus en schoonbroer, zien dat er een behandelingsnood is, wat tot stigmatisering en onbegrip kan leiden.

Anderzijds is duidelijk dat verzoeker baldadig gedrag vertoont, opstandig is van aard en nonconformistisch, waardoor de kans op een conflict met de Taliban bij de contacten die er met zekerheid zullen zijn, bijzonder groot is.

Gezien verzoeker volledig blokkeert en gewelddadig kan worden als hij zich respectloos behandeld voelt, is de kans dan ook zeer groot in dat geval dat hij ernstige problemen zal krijgen met de Taliban.

Verzoekers psychomedische situatie heeft dus een grote impact op verzoekers mogelijkheid om zich aan te passen aan de gedragsregels die de Taliban oplegt, zijn vermogen om in de termen van Sufi en Elmi arrest, 'het spel te spelen' (playing the game), en wenselijk gedrag te vertonen bij controles van identiteit door de Taliban.

Gelet op verzoekers beperkingen is het voor hem onmogelijk om langdurig veilig te blijven in Afghanistan. Hij zal onthaald worden op scepsis, en zijn gedragingen en emoties zullen onder een loep gelegd worden, terwijl hij net bijzonder slecht is in deze gedragingen en emoties onder controle houden.

De kans is zeer reëel dat hij zal afgestraft worden voor gedragingen en emoties die voortvloeien uit een ernstige emotionele beperking. Terwijl hij als persoon die met een beperking kampt net bescherming nodig heeft tegen een terugkeer naar plaatsen waar hij de nodige zorg en begeleiding niet kan krijgen.

Deze problematiek blijkt consequent uit de verklaringen van verzoeker zelf, van zijn voogd en familieleden, en uit de psychomedische stukken die werden voorgelegd.

Maar ook het risico op geweld en vijandigheid bij terugkeer t.o.v. zijn omgeving is reëel.

In de EUAA richtlijnen van januari 2023²⁷⁷ formuleerde het Europees Asielagentschap een aantal risicobepalende omstandigheden waarmee rekening moet worden gehouden bij terugkeer en die hier relevant zijn. De volgende elementen maken dat verzoeker een verhoogd risico loopt bij een vestiging in zijn regio van herkomst:

I) Regio van herkomst

Verzoeker is afkomstig uit het district Bagram, gelegen in de provincie Parwan.

Uit de bij het verzoekschrift gevoegde landeninformatie blijkt dat de sharia-regels en implementatie van deze regels regionaal verschillen.

Verzoeker komt uit een district waar de lokale afdeling van de Taliban strikt toeziet op het naleven van de sharia. Zo werden een groep jongeren gestraft omdat ze hun baarden hadden getrimd of korter gemaakt: [...] Daarnaast houdt de lokale afdeling van de Taliban in verzoekers district nieuwkomers actief in de gaten. In het district Bagram worden inwoners door de Taliban verplicht om informatie te verschaffen over hun gasten: [...]

Het feit dat de lokale afdeling van de Taliban in verzoekers district zowel de naleving van de shariaregels strikt afdwingt, als het feit dat ze nieuwkomers in hun district in de gaten willen houden, vormen risico-verhogende factoren voor verzoeker.

II) de leeftijd:

Verzoeker verliet Afghanistan toen hij slechts 12 jaar oud was. Bij aankomst in België op 15 november 2022 was verzoeker slechts 13 jaar oud. Als zeer jonge minderjarige in volle puberteit is het risico groter dat hij zich bepaalde gedragingen (zelfs onbewust) heeft eigen gemaakt die hem negatief in de aandacht gaan brengen in het traditionele Afghanistan.

Waar verwerende partij poneert dat 'verzoeker tot zijn twaalfjarige leeftijd in Afghanistan heeft verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat hij gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen, waardoor niet gesteld kan worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden hem volledig onbekend zijn', verliest verwerende partij een cruciaal punt uit het oog: het gaat hier niet om de 'Afghaanse normen en waarden', maar wel de sharia wetgeving van de Taliban. Verzoeker ontvluchtte Afghanistan vlak na de machtsovername van de Taliban, en kent deze (regionaal verschillende)shariaregels niet.

Het is niet omdat verzoeker tot zijn 12 jaar in een Afghanistan woonde waar de shariaregels van de Taliban niet van kracht waren, dat hij nu zonder probleem kan aarden onder deze shariaregels. Verwerende partij hanteert een verkeerd referentiekader, door de Afghaanse normen en waarden in het algemeen als kader te gebruiken, terwijl het risico voorkomt uit de overtreding van de voor verzoeker nieuwe shariaregels van de Taliban. Daarbij komt dan nog dat verwerende partij niet ernstig kan menen dat een twaalfjarige al volledig gevormd is. Verzoekers puberteit moest nog beginnen toen hij Afghanistan verlaten heeft.

III) de duur van het verblijf in een westers land:

Verzoeker verliet Afghanistan in augustus 2021 als 12-jarige. Verzoeker herinnert zich niet exact wanneer hij Bulgarije binnenkwam. In ieder geval kwam verzoeker op 15 november 2022 aan in België. Sindsdien zijn aankomst in Bulgarije verblijft verzoeker onafgebroken in Europa. Doordat het om vormende jaren gaat, is de impact van dit verblijf groter dan bij een volwassene wiens persoonlijkheid al volledig gevormd is. Verzoeker is voor de machtsovername van de Taliban gevlucht, waardoor hij geen voeling heeft met TalibanAfghanistan.

De parameters van EUAA zijn niet exhaustief. In het geval van verzoeker moet eveneens met de volgende elementen rekening gehouden worden, die maken dat het risico omwille van (toegeschreven) verwestering bij hervestiging reëel is:

IV) zwakbegaafdheid

Het instituut voor psychologische professionele medische ondersteuning nam een nonverbale IQ-test af bij verzoeker, waaruit blijkt dat hij een IQ-score van 73 heeft. Dit is een lage score, en maakt dat verzoeker zwakbegaafd is. (stuk 8)

Gezien de zwakbegaafdheid van verzoeker, heeft hij hoogstwaarschijnlijk niet de capaciteiten om 'het spel te spelen' cfr. het arrest Sufi en Elmi. Verzoeker is Afghanistan ontvlucht vlak na de machtsovername van de Taliban, en ontbreekt de verstandelijke capaciteiten om de nieuwe, voor hem onbekende (lokaal verschillende en veranderlijke) sharieregels van de Taliban aan te leren en zich hieraan rigoureus te houden, om zo de aandacht van de Taliban te vermijden. Verzoeker zal daarbij geen inlooperperiode gegund worden.

Onmiddellijk na aankomst in Afghanistan, zal hij zich volledig moeten schikken naar de nieuwe sharieregels van de Taliban. Uit de IQ-test blijkt net dat verzoeker hier niet in zal slagen. De minste overtreding van deze Sharieregels wordt op draconische wijze bestraft.

Hoe kan men verwachten dat verzoeker ongemerkt en zonder problemen de checkpoints van de Taliban op de luchthaven en onderweg naar zijn thuisregio zal kunnen passeren?

Verzoeker heeft daarnaast niet de verstandelijke capaciteiten om zijn verblijf in het Westen te verzwijgen. Hetzelfde gaat op voor de controle door lokale Talibanleden bij de herintegratie in de regio van herkomst.

Door verzoekers zwakbegaafdheid is het voor hem overigens erg moeilijk, zometert onmogelijk, om in te schatten in welke mate hij uiteen is gegroeid met het milieu dat hij kende in Afghanistan in zijn jeugd, en in welke mate hij veranderd is ten opzichte van de persoon die hij in Afghanistan was.

Verzoeker is niet in staat om zich onmiddellijk na aankomst aan te passen aan de spelregels van de Taliban, hij is niet in staat om te beseffen hoe hij zelf 'anders' is dan vroeger, en hij is zeker niet in staat om te beseffen dat hij moet opletten hoe hij zich gedraagt in Afghanistan, ook in de allerkleinste details.

V) Psychologische problemen

Verzoeker kampt met psychologische problemen omwille van traumatische gebeurtenissen, die hij (vermoedelijk) tijdens zijn vlucht naar België heeft meegemaakt.

Verzoeker wordt momenteel opgevolgd door een psycholoog. Deze stelt een samenwerking voor met een multidisciplinair team, inclusief een kinderpsychiater en maatschappelijke werkers, om een behandlungsplan voor verzoeker op te stellen (stuk 9).

Deze psychologische problemen hebben eveneens een impact op verzoekers capaciteiten om 'het spel mee te spelen'. Verzoekers gedrag botst met de mogelijkheid 'het spel mee te spelen' en zich te houden aan wat de Taliban van hem verwacht. Zijn psychische problematiek maakt hem dan ook nog eens extra kwetsbaar voor geweld. Daarbovenop worden personen met mentale gezondheidsproblemen in Afghanistan vaak gestigmatiseerd (RvV 25 november 2022, nr.280 854 punt 5.4.3)

Uit de EUAA richtlijnen blijkt het feit dat personen met mentale gezondheidsproblemen vaak gestigmatiseerd worden in Afghanistan. Hun mentale toestand wordt vaak beschouwd als verbonden met Gods wil, en mishandelingen van deze personen door hun gemeenschap of familie komt voor. Terruggekeerde migranten met mentale gezondheidsproblemen zijn bijzonder kwetsbaar.281

V) Problemen met regels/grensoverschrijdend gedrag

In samenhang met de psychologische problemen en zwakbegaafdheid waarmee verzoeker kampt, heeft hij moeite om regels te volgen.

Verzoeker vertoont baldadig gedrag, hij is opstandig en non-conformistisch, waardoor de kans op een conflict met de Taliban bij de contacten die er met zekerheid zullen zijn, bijzonder groot is.

Verzoekers psycholoog attesteert dat verzoeker vaak defensief reageert wanneer hij zich niet begrepen voelt door gezaghebbende figuren. (stuk 9)

Verzoeker botst op school regelmatig met leerkrachten, vertoont grensoverschrijdend en agressief en storend gedrag en vervalt volgens zijn begeleiders in het centrum 'door de beperkte controle op zijn emotieregulatie [...] meermaals in zijn onvoorspelbare houding.'

Ook in de leefgroep waar hij verblijft 'switcht [verzoeker] van de ene emotie naar de andere in recordtempo, wat zorgt voor een gespannen sfeer bij de jongeren, begeleiders, maar ook bij zichzelf.' (stuk 10 en 11)

Verzoeker werd onderzocht door een neuroloog om uit te sluiten of het gedrag voorkomt uit een ongeval in zijn thuisland waarbij hij op zijn hoofd viel. Het neurologisch onderzoek geeft aan dat er geen fysieke letsels aanwezig zijn in zijn hoofd, en dat zijn reacties voorkomen uit traumatische ervaringen. (stuk 10)

Verzoekers begeleiders zien wel een positieve evolutie. Zo merken ze een oprechte schuldbeleving na een incident, en 'zien [ze] dat K. positief evolueert in het herkennen van prikkels, triggers en bijkomende emoties.' (stuk 10)

Verzoeker 'vapet', hetgeen niet toegestaan is door de Taliban. (stuk 10)

Verzoekers problemen met regels en grensoverschrijdend gedrag creëren voor hem een bijzonder risico in Afghanistan. Onmiddellijk bij terugkeer zal verzoeker zich immers moeten houden aan de nieuwe, voor hem

onbekende en regionaal verschillende sharieregels van de Taliban. Waar in België op een pedagogisch verantwoorde manier wordt omgegaan met verzoekers gedragsproblemen, is dit in Afghanistan absoluut niet het geval.

De straffen op het overtreden van de sharieregels van de Taliban zijn draconisch. Verzoeker kent deze regels niet, gezien het feit dat hij nooit onder het Talibanbewind in zijn regio heeft gewoond, maar zal er zich toch onmiddellijk naar moeten schikken, en dit elke dag opnieuw.

De combinatie van al deze factoren, namelijk verzoekers regio van herkomst, waarbij de lokale Taliban strikt toeziet op de naleving van de sharia en nieuwkomers nauwlettend in de gaten lijkt te houden; verzoekers zeer jonge leeftijd bij vertrek en aankomst in België; de langere periode die hij in België al doorbracht en de impact hiervan, zeker op iemand die midden in zijn puberteit zit; zijn zwakbegaafdheid en zijn psychologische problemen door het opgelopen trauma, die zorgen voor gedragsproblemen, maken dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.”.

Vervolgens poneert verzoeker enkele “essentiële rechtsvragen en bewijsstandaarden in functie van een toekomstgerichte beoordeling”.

In een negende onderdeel wijst verzoeker op het risico volgend uit het werk van zijn familie bij de ANSF: “Verzoeker loopt een ernstig risico op vervolging bij terugkeer, omwille van de job van zijn oom Q.A. als tolk voor de VS. Verzoekers oom woonde in Afghanistan bij verzoeker, en maakte deel uit van zijn huishouden.

9.1. Wat betreft de geloofwaardigheid van de tewerkstelling van verzoekers familie bij de ANSF

9.1.1 Vooraf: wat betreft de MINTEH-fiche

Verwerende partij verwijst in de bestreden beslissing over de woonplaats naar de vader naar de MINTEH fiche. Verzoeker zou daar hebben aangegeven dat zijn vader thuis woont.

Het gebruik van deze MINTEH-fiche in een geloofwaardigheidsbeoordeling is echter problematisch.

De MINTEH-fiche maakt enkele optekeningen over de redenen dat een minderjarige gevlucht zou zijn, maar dit gebeurt voordat de NBMV de bijstand geniet van een voogd, voordat de NBMV de mogelijkheid heeft gehad een advocaat te raadplegen (het is de voogd die de advocaat aanstelt). De MINTEH-fiche wordt niet ondertekend, de verklaringen worden niet voorgelezen ter controle achteraf, er wordt niet gekaderd waartoe de aantekeningen dienen en welke rol ze spelen in de asielprocedure. De MINTEH-fiche wordt ook niet meegegeven met de verzoeker. Bij de aanvang van het gehoor bij het CGVS, wordt er niet gecontroleerd of er fouten of vergissingen zijn gebeurd bij het optekenen van de MINTEH-fiche.

Het gaat met andere woorden om een eenzijdige optekening door de Dienst Vreemdelingenzaken van vluchtmotieven, zonder de vereiste bijstand of omkadering. Er is geen duidelijke wettelijke basis voor de Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling.

Op deze manier is de kans bijzonder groot dat er fouten en/of slordigheden in terechtkomen, en wordt de procedurele kwetsbaarheid van een niet-begeleide minderjarige net verhoogd in plaats van gereduceerd, en wordt er volledig voorbijgegaan aan de rol en bescherming die de voogd moet bieden en die de procedurele garanties voorzien in de Procedurerichtlijn moeten bieden.

Het is niet duidelijk welke vraag werd gesteld aan verzoeker. Werd er gepolst naar de actuele verblijfplaats van zijn vader, of werd gewoonweg het adres of de woonplaats van de vader gevraagd, waarbij verzoeker aangaf waar zijn vader normaal gezien woont (maar niet actueel)?

Verwerende partij laat het daarbij na om de MINTEH-fiche toe te voegen aan de versie van het administratief dossier die aan verzoeker werd bezorgd, ondanks het feit dat ze zich beroept op deze fiche. Verzoeker kan de correctheid van de stellingen van verwerende partij niet nagaan, ook omdat aan verzoeker geen kopie van deze fiche werd gegeven. Ook hier gaat verwerende partij onzorgvuldig te werk.

Artikel 9, §1 van de Voogdijwet bepaalt dat de voogd de niet-begeleide minderjarige vertegenwoordigt in het kader van alle rechtshandelingen, van de procedures bedoeld in de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, alsmede van alle andere bestuurlijke of gerechtelijke procedures.

Hij is inzonderheid bevoegd om :

1° een asielaanvraag in te dienen of een machtiging tot verblijf aan te vragen;

2° in het belang van de minderjarige te waken over de naleving van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

3° de rechtsmiddelen aan te wenden.

In het laatste lid van deze bepaling wordt er verduidelijkt dat de niet-begeleide minderjarige evenwel alleen een asielaanvraag kan indienen zonder door zijn voogd te worden vertegenwoordigd.

Artikel 9, §2 van de Voogdijwet bepaalt dat de voogd de minderjarige begeleidt in elke fase van de in § 1 bedoelde procedures en al diens verhoren bijwoont.

In artikel 9, § 3 van de Voogdijwet staat er dat de voogd ambtshalve en onverwijld bijstand vraagt van een advocaat.

Het is duidelijk dat een gehoor, zoals het invullen van de minteh-fiche, niet zonder de bijstand van een voogd kan en mag afgenomen worden, en dat de voogd de sleutel is tot de bijstand van een advocaat. Artikel 25 van de Procedurerichtlijn voorziet in specifieke waarborgen voor niet-begeleide minderjarige verzoekers.

[...]

Verwerende partij maakt gebruik van een MINTEH-fiche die eenzijdig is ingevuld door een ambtenaar, niet ondertekend is voor akkoord, en werd afgenomen zonder de vertegenwoordiging van een voogd die over het hoger belang van de minderjarige moet waken, en die de mogelijkheid moet krijgen de minderjarige in te lichten over de mogelijke gevolgen van het onderhoud en in voorbereiding moet zien.

Verwerende partij schendt het hoger belang van het kind met een dergelijke handelingswijze, gaat voorbij aan het nut van procedurele garanties die moeten garanderen dat de genoteerde informatie inhoudelijk klopt, en zo niet, corrigeerbaar is. Verzoeker wordt door deze werkwijze benadeeld ten opzichte van volwassen verzoekers.

De Vreemdelingenwet voorziet in artikel 51/10 dat de minister of zijn gemachtigde het verzoek om internationale bescherming dat ingediend werd bij de in artikel 50, § 3, tweede lid, bedoelde overheden in ontvangst neemt en een verklaring afneemt van de vreemdeling met betrekking tot diens identiteit, herkomst en reisweg, en diens antwoorden op een vragenlijst met betrekking tot de redenen die hem ertoe aanzetten om een verzoek om internationale bescherming in te dienen en waarin de mogelijkheden tot terugkeer naar het land waaruit hij gevlucht is worden verduidelijkt. Het tweede lid vereist expliciet dat deze verklaring en vragenlijst moeten ondertekend worden door de vreemdeling.

Artikel 14 van het KB van 11 juli 2003 voorziet in paragraaf 2 dat het gehoor van de nietbegeleide minderjarige enkel plaatsvindt in aanwezigheid van de ambtenaar, de minderjarige en de voogd die overeenkomstig de Voogdijwet is aangewezen, en, in voorkomend geval, een tolk, de advocaat van de minderjarige en één enkele vertrouwenspersoon.

Artikel 14 van de Procedurerichtlijn vereist in punt 1 dat de verzoeker in de gelegenheid gesteld wordt persoonlijk gehoord te worden zijn verzoek om internationale bescherming door een daartoe naar nationaal recht bevoegde persoon. De ambtenaar die de minteh-fiche heeft ingevuld is daartoe niet bevoegd. Artikel 14.2 van de Procedurerichtlijn voorziet immers dat het persoonlijk onderhoud over de inhoud van het verzoek om internationale bescherming wordt afgenomen door het personeel van de beslissingsautoriteit, en niet door een ambtenaar van de DVZ.

Artikel 15 van de Procedurerichtlijn voorziet in punt e) dat een onderhoud met een minderjarige wordt afgenomen op een kindvriendelijke manier, dit wil op zijn minst zeggen met de bijstand van een voogd en met respect voor procedurele garanties en correcte informatie over het doel van deze verklaringen.

Artikel 17 van de Procedurerichtlijn voorziet in punt 2 dat een verzoeker, bij de afsluiting van het persoonlijke onderhoud of binnen een bepaalde termijn voordat de beslissingsautoriteit een beslissing neemt, in de gelegenheid wordt gesteld om mondeling en/of schriftelijk opmerkingen te maken en/of opheldering te verschaffen over verkeerd vertaalde passages of misvattingen in het verslag of de schriftelijke weergave. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat de verzoeker volledig wordt geïnformeerd over de inhoud van het verslag of over de inhoudelijke elementen van de schriftelijke weergave, zo nodig met bijstand van een tolk. Daarna vragen de lidstaten de verzoeker om te bevestigen dat de inhoud van het verslag of de schriftelijke weergave een correcte afspiegeling is van het onderhoud.

Deze bepaling heeft geen enkel nut als de verzoeker wel in de gelegenheid wordt gesteld opmerkingen aan te brengen over het onderhoud op DVZ bij het invullen van de CGVSvragenlijst en daartoe correcties kan aanbrengen, maar niet in de gelegenheid wordt gesteld op een nuttig moment verbeteringen aan te brengen bij wat de DVZ ambtenaar in het kader van de minteh-fiche optekent terwijl verzoeker dit niet werd voorgelezen, niet ondertekend heeft en dit niet in aanwezigheid van een voogd en met juridische bijstand werd afgenomen.

Artikel 23.3 van de Procedurerichtlijn voorziet dat de lidstaten een verzoeker toestaan zich bij het persoonlijke onderhoud te laten vergezellen door een juridische adviseur of andere raadsman die door het nationale recht als zodanig is erkend of toegelaten. Deze bepaling heeft geen enkel nut als een minderjarige verzoeker eerst gehoord wordt zonder bijstand van een raadsman, voogd, zonder voorbereiding en zonder dat zijn verklaringen worden voorgelezen en afgetekend.

Verwerende partij organiseert, door zich op de MINTEH-fiche te beroepen, een enorme en kunstmatige kwetsbaarheid, waar volwassen verzoekers en begeleide minderjarigen niet mee geconfronteerd worden. Dit maakt een schending uit van het gelijkheidsbeginsel, is discriminatoir en ondermijnt het hoger belang van het kind in plaats van het te versterken.

Een dergelijke handelingswijze maakt het gehoor, de geloofwaardigheidsanalyse en de bestreden beslissing fundamenteel gebrekkig.

De Vreemdelingenwet voorziet expliciet in de noodzaak dat de verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken worden voorgelezen en afgetekend, dat maakt het mogelijk accuraatheid na te streven. Enkel en alleen voor niet-begeleide minderjarigen een onverifieerbaar onderhoud vastplakken aan hun persoonlijk onderhoud, zonder vertegenwoordiging en bijstand van een voogd, zonder juridische bijstand, houdt een procedurele verzwakking in specifiek voor de meest kwetsbare categorie van verzoekers

Verwerende partij verwijst naar verzoekers minteh-fiche om zijn geloofwaardigheid in twijfel te trekken en maakt verzoeker op deze wijze procedureel zwakker dan een volwassen verzoeker, wat neerkomt op een schending van verzoekers hoger belang als kind.

De verklaringen die in de mintehfiche zijn opgetekend zonder deze verder nog te verifiëren doorheen de asielpcedure zouden moeten geweerd worden uit de beoordeling van verzoekers asiilverzoek. Het is tekenend dat verwerende partij wél nagaat of de verklaringen die verzoeker op zijn eerste interview bij DVZ heeft afgelegd kloppen, en hem de mogelijkheid biedt verduidelijkingen aan te brengen, en de verklaringen op de minteh-fiche, die verzoeker niet heeft meegekregen, niet werden voorgelezen en niet heeft ondertekend, ongemoeid laat. Voor de minteh-fiche werd er zelfs niet gepolst naar eventuele verbeteringen, terwijl het in een procedureel veel zwakkere toestand werd afgelegd.

Verwerende partij schendt verzoeker zijn procedurele waarborgen als minderjarige verzoeker internationale bescherming en schendt het gelijkheidsbeginsel als beginsel van Unierecht en zoals gewaarborgd door artt. 10 en 11 van de Grondwet, gezien volwassen verzoekers en begeleide minderjarigen niet zo'n aanmeldingsfiche krijgen zonder de nodige vertegenwoordiging, bijstand, en waarborgen. Dit maakt een schending uit van de artikelen 20, 21 en 24 van het Handvest van Grondrechten van de Unie. Een niet-begeleide minderjarige verzoeker moet op zijn minst dezelfde bescherming krijgen als een volwassen verzoeker, en mag alleszins niet aan een extra procedurele kwetsbaarheid blootgesteld worden.

9.1.2. Verzoeker meent dat hij wel degelijk voldoende kon vertellen over de carrières van zijn familie bij de ANSF, zeker gezien het feit dat hij op 12-jarige leeftijd het land ontvlucht is, en de feiten zich dus hebben afgespeeld toen verzoeker zeer jong was.

Relevant is arrest nr. 238 798 van 24 januari 2023 van Uw Raad, dat handelt over het niveau van kennis dat men mag verwachten van een Afghaanse verzoeker omtrent de job van zijn vader: [...]

Doordat het niet gaat om de job van verzoekers vader, maar zijn oom, kan men redelijkerwijze nog minder kennis verwachten. Zo is het bijvoorbeeld niet redelijk om het verzoeker te verwijten dat hij foto's van het werk van zijn oom niet in de tijd kan situeren, of de collega's van zijn oom bij naam kan noemen. Dit soort kennis bezit iemand met verzoekers leeftijd niet, en al helemaal niet wanneer deze ook nog eens zwakbegaafd is en met psychologische problemen kampt.

Verzoeker kon wel degelijk de informatie verschaffen die redelijkerwijze van hem verwacht kon worden, gezien zijn profiel, nl. iemand die op 12-jarige leeftijd zijn land ontvluchtte, met psychologische problemen kampt en zwakbegaafd is.

9.1.3. Verwerende partij was niet op de hoogte van de IQ-test, die nog maar recent werd afgenomen bij verzoeker. Het kan verwerende partij dan ook niet verweten worden dat er geen rekening werd gehouden met het feit dat verzoeker zwakbegaafd is.

Dit betekent evenwel dat in de geloofwaardigheidsanalyse van verwerende partij, er te hoge verwachtingen werden gesteld. Verwerende partij meent immers dat verzoeker niet genoeg kennis heeft over de job van zijn oom, maar hanteerde daar als referentiekader een normaal begaafde jongere. De lat moet voor verzoeker, gezien het feit dat hij zwakbegaafd is, lager gelegd worden.

De analyse van verwerende partij is hierdoor gebrekkig, en stelt te hoge verwachtingen aan verzoeker. Een nieuwe geloofwaardigheidsanalyse dringt zich op, ditmaal rekening houdend met het correcte profiel van verzoeker.

9.1.4. Verwerende partij houdt voorts onvoldoende rekening met de stukken die verzoeker heeft voorgelegd. Zeker gezien het profiel van verzoeker, waarbij er geen hoog niveau van kennis redelijkerwijze verwacht kan worden over de job van zijn oom, diende er meer aandacht te gaan naar de objectieve bewijzen van verzoeker.

Verzoeker gaf zelf spontaan toe dat zijn eigen taskara vals was.

De overige documenten, en de foto's van zijn verzoeker en zijn familie, zijn wel authentiek.

Het feit dat verzoeker zelf ongevraagd en spontaan toegaf dat zijn elektronische taskara vals is, en aangeeft dat dit niet het geval is voor zijn overige stukken, pleit enigszins in zijn voordeel.

Deze documenten kunnen niet zomaar van tafel worden geveegd, maar moeten op zijn minst onderzocht worden. Wat betreft de authenticiteit van de voorgelegde documenten, dient er gewezen te worden op RvV arrest 200 851 van 8 maart 2018, waar in punt 8.2, 8.3 en 8.4 en verder wordt geoordeeld dat een algemene corruptiegraad de asiendienst er niet van ontslaat een daadwerkelijk onderzoek te voeren naar het voorgelegde documentair bewijs.

[...]

9.1.5. Ten overvloede wil verzoeker nog antwoorden op het verwijt dat hij als twaalfjarige verschillende Europese landen doorreisde, zonder daar 'de procedure van internationale bescherming te doorlopen', hetgeen volgens verwerende partij 'de ernst en geloofwaardigheid' van de aangehaalde problemen 'des te meer' zou relativeren.

Men kan in het algemeen het een 12-jarige met psychologische problemen en een verstandelijke beperking moeilijk verwijten dat hij advies volgt, en geen bescherming heeft aangevraagd in een ander land van de EU. Dit zegt niets over zijn vrees.

[...]

9.2. *Het risico als familie van leden van de ANSF*

[uitgebreide uiteenzetting met verwijzingen naar landeninformatie]

Het risico dat verzoeker loopt bij terugkeer als familie van ANSF-leden is reëel en leidt ertoe dat verzoeker, die naar Europa (een NAVO-bondgenoot van de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten) is gevlucht na de machtsovername door de Taliban, door de Taliban bij terugkeer een profiel als politieke opposant of verrader van de Taliban zal toegedicht worden.

Verzoeker maakte deel uit van hetzelfde huishouden als zijn oom, en leefde onder hetzelfde dak. De associatie met zijn oom is dan ook duidelijk.

Het risico voor verzoeker is dan ook reëel.

Dit risico moet onderzocht worden in relatie tot het risico dat verzoeker als terugkeerder loopt en dat hieronder wordt uiteengezet.

[...]

Vervolgens wordt gewezen op verzoekers cumulatief risicoprofiel:

“Hierboven werden verschillende aspecten afzonder besproken, namelijk verzoekers risicoprofiel gezien de job van zijn familieleden bij de ANSF, en het risico volgend als terugkeerder vanuit het Westen.

In realiteit maken de Afghaanse gemeenschap, de Taliban en ISKP geen abstract onderscheid tussen deze elementen. Verzoeker is één persoon, waarbij zich deze risicofactoren manifesteren, en waarbij deze risico's elkaar versterken.

In een rapport van de Danish Refugee Council, gepubliceerd op 30 december 2022, bevestigt experte Liza Schuster³²⁷ dat er sprake is van een vermenigvuldigingseffect. Indien je tot meerdere risicoprofielen behoort (zoals in casu verzoeker) verhoogt het risico significant: [...]”.

In een elfde onderdeel houdt verzoeker, verwijzend naar relevante rechtspraak en landeninformatie, een omstandig betoog inzake de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Hij stelt dat de vreselijke humanitaire situatie in Afghanistan mee wordt veroorzaakt door het beleid van de Taliban, dat dit beleid het bestendigt en naar de toekomst toe ook verzekert. Verder meent hij dat ook de stigmatisering, de discriminatie, en de sociale en familiale uitsluiting toegeschreven worden aan betrokken actoren in Afghanistan en dat dit alles behalve 'objectieve factoren' uitmaken.

Verzoeker stelt dat hij als Afghaans burger, die bovendien nog eens terugkeert uit het westen na een afgewezen verzoek om internationale bescherming, het risico loopt om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme materiële deprivatie die overwegend toe te schrijven valt aan de betrokken actoren in het land. Hij komt dan ook om deze reden in aanmerking voor internationale bescherming.

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

“2. Asylos, Afghanistan: Situation of Hazaras and Westernised Returnees with Social Media Activities, November 2023, pg. 42;

3. BJB attest;

4. Briefwisseling met Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade;

5. Attest van de Afghaanse Ambassade;

6. UNHCR, International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022, Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint;

7. Briefwisseling met DVZ over gebruik laissez passer;

8. IQ test;

9. Psychologisch verslag dd. 26 april 2024;

10. Verslag leefgroep Het Wereldpoortje;

11. Gedragsovereenkomsten school;

12. Eerder neergelegde stukken België (zie ook administratief dossier).”

2.3. Bij aanvullende nota van 5 augustus 2024 brengt verweerder volgende landeninformatie middels URL bij:

- EUAA COI Query “Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022;

- EUAA “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022;

- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;

- EUAA “Afghanistan – Country Focus” van december 2023;

- EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van mei 2024;

- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;

- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022;
- UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, “Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban” van 14 december 2023;
- EUAA COI Query “Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 2 februari 2024.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is. Het betoog van verzoeker, wiens verzoekschrift doorspekt is met landeninformatie, doet hierover niet anders denken.

Dat UNHCR in het kader van een intervisie van Nansen heeft verklaard vast te houden aan zijn standpunt van februari 2022 omdat er te weinig informatie voorhanden zou zijn om een duidelijk beeld te krijgen van de situatie in Afghanistan (stuk 6, bij verzoekschrift), zoals verzoeker aanvoert in zijn verzoekschrift, neemt niet weg dat de Raad in zijn beoordeling rekening houdt met de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek. Bovendien is de huidige situatie niet vergelijkbaar met de situatie eind 2021 en begin 2022, die het uitgangspunt vormde voor de *“Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan”* van UNHCR van februari 2022. Verzoeker maakt niet concreet aannemelijk dat de gehanteerde landeninformatie niet zou toelaten om over te gaan tot de beoordeling van beschermingsverzoeken van Afghaanse onderdanen. Voorts dient benadrukt dat zowel de Richtlijnen van UNHCR als de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren van EUAA niet bindend zijn en geen afdwingbare rechtsregels bevatten.

5. Verweerder motiveert in de bestreden beslissing dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij in Afghanistan problemen kende met de taliban wegens zijn paternale oom omwille van diens werk als tolk voor de Amerikanen, noch omwille van de (voormalige) affiliatie van zijn maternale oom met het nationale verzetsfront.

Na kennisname van de elementen in het dossier sluit de Raad zich aan bij de vaststellingen van verweerder in de bestreden beslissing.

Dienvolgens blijkt:

- verzoekers verklaringen over het werk van zijn inwonende paternale oom zijn eerder beperkt en oppervlakkig (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12-14, p. 16), wat de geloofwaardigheid aantast van zijn bewering dat de persoon waarvan hij documenten neerlegt effectief zijn oom is. Van verzoeker, als minderjarige, wordt niet verwacht dat hij op de hoogte is van alle details met betrekking tot zijn ooms werkzaamheden, maar kan wel degelijk worden verwacht dat hij enigszins doorleefde verklaringen kan geven en een basiskennis heeft van het werk van deze (inwonende) oom, gezien de ingrijpende gevolgen die dit volgens verzoekers beweringen voor hem en zijn gezin heeft;

- verzoeker kan geen concrete voorbeelden geven van familieleden van andere personen die zulke werkzaamheden uitvoerden en hierdoor problemen ondervonden, noch heeft hij hiernaar geïnformeerd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24);

- verzoeker legt vage verklaringen af over de vervolgingsfeiten die hij en zijn familie zouden hebben ondergaan en die gelieerd zijn aan het werk van zijn oom (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6, p. 19-23), zodat niet aannemelijk is dat hij of zijn familie problemen hebben ondervonden omwille van zijn ooms tewerkstelling, noch dat hij bij terugkeer problemen zou kennen omwille hiervan;

- verzoeker heeft geen concrete of overtuigende aanwijzingen dat hij actueel geïsoleerd zou worden door de taliban omwille van het werk van zijn paternale oom (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23-24);

- verzoeker haalt geen geloofwaardige elementen aan waaruit zou blijken dat zijn in Afghanistan achtergebleven familieleden zouden worden vervolgd; uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn moeder, zussen en broer, samen met verschillende andere familieleden, nog steeds in Char Qala wonen, dat ze het er goed stellen en dat er niets meer is gebeurd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-10, p. 24);

- wat betreft verzoekers maternale oom (die volgens verzoeker lang geleden bij het nationale verzetsfront aangesloten was) weet verzoeker nauwelijks iets te vertellen over de beweerdde activiteiten van zijn maternale oom, werd deze oom – die op heden met zijn gezin in Char Qala woont – met rust gelaten sinds hij stopte met het verzet en blijkt dat de affiliatie van verzoekers oom en familie met deze beweging in tussentijd (meer dan twintig jaar geleden) zeer vervaagd is (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5, p. 12, p. 14-16, p. 19, p. 24);

- de vaststelling dat verzoeker verschillende andere Europese landen doorreisde zonder daar een verzoek om internationale bescherming in te dienen, relativiseert de ernst en geloofwaardigheid van de door hem aangehaalde problemen des te meer (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25-26).

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen verweer of concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft.

Verzoeker komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn asielrelaas, het verwijzen naar de resultaten van zijn IQ-test en jeugdige leeftijd ter verschoning van zijn gebrekkige kennis inzake het werk van zijn paternale oom en de link met de verzetsbeweging van zijn maternale oom, het uiten van kritiek op het gebruik van de MINTEH-fiche, het benadrukken van de authenticiteit en bewijswaarde van de door hem bijgebrachte stukken, het wijzen op zijn kwetsbaar profiel ter verschoning van zijn nalatigheid een beschermingsverzoek in te dienen in andere Europese landen, het verwijzen naar landeninformatie inzake het risico als familie van leden van de ANSF, en het bekritisieren van de conclusies en gevolgtrekkingen van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen. Dit vormt bezwaarlijk een dienstig verweer, waarmee verzoeker er – mede gelet op wat volgt – niet in slaagt de voormelde terechte en pertinente motieven te weerleggen of ontkrachten, laat staan een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde aannemelijk weet te maken.

6. Wat betreft de uitgebreide kritiek op het gebruik van de MINTEH-fiche in het verzoekschrift, met name onder meer dat deze werd opgesteld zonder advocaat en niet kan worden nagegaan of de verklaringen correct genoteerd werden, dient vastgesteld dat in de bestreden beslissing eenmaal verwezen wordt naar verzoekers verklaringen zoals weergegeven op de MINTEH-fiche, meer bepaald inzake zijn vaders verblijfplaats. De Raad weerhoudt dit overtollig motief niet, zodat de in het verzoekschrift geuite kritiek op de MINTEH-fiche zonder voorwerp is.

De Raad treedt verweerder bij waar deze, op basis van verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, stelt dat verzoekers moeder, zeven zussen, broer en ruimere familieleden op heden in het dorp Char Qala wonen zonder dat zij er problemen kennen met de taliban (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-10, p. 24). Bijgevolg is niet aannemelijk dat verzoeker in geval van terugkeer geconfronteerd zou worden met problemen.

7. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar de resultaten van zijn IQ-test en jeugdige leeftijd maar dit kan *in casu* niet worden aangenomen ter verschoning van zijn onaannemelijk ontoereikende kennis inzake het werk van zijn inwonende paternale oom, de affiliatie met de verzetsbeweging van zijn maternale oom, de door hem neergelegde documenten en zijn problemen met de taliban.

Verzoeker wijst op zijn minderjarige leeftijd ten tijde van de feiten, bij aankomst in België en ten tijde van het persoonlijk onderhoud en meent dat verweerder hier passend gewicht aan had moeten geven. De Raad merkt op dat in hoofde van verzoeker, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden werden aangenomen die aanleiding hebben gegeven tot steunmaatregelen.

De bestreden beslissing stelt:

“Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.”

Verzoeker voert niet aan, laat staan dat hij aantoont, dat de genomen steunmaatregelen niet gepast of voldoende waren opdat hij aanspraak kon maken op zijn rechten en kon voldoen aan zijn verplichtingen in het kader van zijn procedure.

Na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud oordeelt ook de Raad dat de *protection officer* tijdens het persoonlijk onderhoud voldoende rekening hield met de jeugdige leeftijd en maturiteit van verzoeker. Verzoeker, die geboren is op [...] november 2009, was 14 jaar op het moment van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 5 december 2023. Bijgevolg kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij tot op zekere hoogte in staat is doorleefde en coherente verklaringen af te leggen over de feiten die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te verlaten. Verzoeker kon echter niets zeggen over het werk van zijn paternale oom en kon evenmin de documenten en foto's die hij zelf neerlegde toelichten. Verzoeker kon evenmin de band van zijn maternale oom met de verzetsbeweging toelichten. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud en de bestreden beslissing blijkt verder dat rekening werd gehouden met verzoekers persoonlijke achtergrond en de algemene situatie in zijn land van herkomst.

Voor zover verzoeker verwijst naar zijn IQ-score van 73 dient te worden genuanceerd dat in de documenten inzake de IQ-test zelf staat vermeld dat het *“raadzaam [kan] zijn om een herevaluatie te doen gezien de moeilijke omstandigheden waarin K. zich bevindt”* en *“het in deze situatie verstandig [is] om een herneming te doen gezien de recent ingrijpende gebeurtenis waarbij K. zijn thuisland ontvluchtte”*. Hoe dan ook kan uit de door verzoeker bijgebrachte documenten dienaangaande niet blijken dat verzoeker niet in staat zou zijn om – tot op zekere hoogte – eenduidige en doorleefde verklaringen af te leggen aangaande elementaire zaken aangaande zijn leven en ervaringen. De vaststelling dat verzoeker quasi niets weet over het werk van zijn paternale oom voor de Amerikanen en de werkzaamheden van zijn maternale oom voor de verzetsbeweging en dat hij evenmin de door hem ervaren vervolgingsfeiten aannemelijk kan toelichten, ondermijnt wel degelijk de waarachtigheid van het door hem voorgehouden asielrelaas.

Ook uit de door verzoeker bijgebrachte psychologische attesten kan niet blijken dat verzoeker niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de onderhavige procedure. Het door verzoeker in de loop van de procedure neergelegd psychologisch attest van 13 november 2023 maakt melding van traumatische ervaringen tijdens verzoekers reis en het feit dat hij te kampen heeft met taalbarrières, wat zijn vermogen om gedachten en gevoelens te uiten beïnvloedt. Het bij het verzoekschrift neergelegd psychologisch verslag van 26 april 2024 maakt eveneens melding van verzoekers traumatische ervaringen tijdens zijn reis.

Tevens wordt vermeld dat verzoeker moeite heeft om zich niet te laten beïnvloeden door zijn omgeving, dat hij uitdagingen ervaart bij het verwoorden van zijn gedachten en gevoelens, dat hij vaak defensief reageert wanneer hij zich niet begrepen voelt door gezaghebbende figuren en dat hij een gebrek heeft aan assertieve communicatievaardigheden. De Raad meent dat op basis van deze psychologische verslagen niet besloten kan worden dat verzoeker in de onmogelijkheid verkeerde de door hem beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voor te brengen. Hoewel uit de attesten kan worden afgeleid dat verzoeker moeite kan hebben met bepaalde sociale interacties, doet geen van deze attesten enige uitspraak over zijn onvermogen om deel te nemen aan de asielprocedure en concrete vragen te beantwoorden in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. De attesten tonen geenszins aan dat het cognitief vermogen van verzoeker zou zijn aangetast, laat staan dat hij niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen. Bovendien gaf verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud expliciet aan dat hij geen specifieke moeilijkheden heeft ondervonden tijdens het persoonlijk onderhoud omwille van zijn psycho-medische toestand (notities van het persoonlijk onderhoud, p.17-18, p. 25). De attesten zijn derhalve niet van die aard om de vaststellingen in de bestreden beslissing, die de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas ondermijnen, in een ander daglicht te stellen.

Verzoekers onwetendheid met betrekking tot de asielmotieven die hij zelf aanbrengt en de documenten die hij zelf neerlegt, wijst op een desinteresse in zijn eigen problemen, hetgeen de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van zijn beweerde vrees voor vervolging ondermijnt.

8. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hem als twaalfjarige met psychologische problemen en een verstandelijke beperking niet kan verweten worden dat hij advies volgt en geen bescherming heeft aangevraagd in een andere EU-lidstaat. Hij meent dat dit niets zegt over zijn vrees.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud werd bevestigd naar de reden waarom hij geen verzoek om internationale bescherming indiende in de andere Europese landen die hij passeerde, doch dat verzoeker op geen enkel moment verwees naar een advies van derden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25-26). Verzoekers verwijzing in het verzoekschrift naar advies van anderen komt dan ook voor als een loutere *post factum* verklaring. Bovendien dient vastgesteld dat verzoeker, ondanks zijn aangehaalde psychologische problemen en verstandelijke beperking, wel in staat was om de hachelijke reis van Afghanistan naar België af te leggen. Bijgevolg kunnen deze elementen geen verschoning bieden voor de vaststelling dat verzoeker, in weerwil van zijn voorgehouden vrees voor vervolging, in het kader van zijn persoonlijke veiligheid niet onmiddellijk om bescherming verzocht bij aankomst in een veilig land. Verzoeker kan bovendien niet aannemelijk toelichten waarom hij pas in België, nadat hij andere veilige landen in Europa had doorkruist, een verzoek om internationale bescherming indiende (*“En dan kwam ik naar Frankrijk, daar besloot ik dat ik naar België zou gaan.”*, *“Waarom?”*, *“Ik besliste gewoon dat ik hier wilde komen.”*, *“Waarop baseerde je die beslissing?”*, *“Wel, al die landen zijn meer gelijkaardig tot elkaar en ik had niet gehoord van België ervoor, maar ik voelde dat het goed was voor mij, ik besloot er naartoe te komen.”*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 26). Dat verzoeker naliel onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans had, een verzoek om internationale bescherming in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde. Dit vormt een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Hoe dan ook kan geenszins gesteld worden dat de geloofwaardigheid van verzoekers relaas werd afgewezen louter omwille van de vaststelling dat hij niet eerder in een ander Europees land een beschermingsverzoek heeft ingediend. Te dezen blijkt dat het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven verweerder heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming. De bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen.

9. De door verzoeker bijgebrachte informatie inzake het risico voor familieleden van voormalige werknemers van het ANSF vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

10. In het verzoekschrift wordt uitgebreid verwezen naar landeninformatie over de situatie in Afghanistan en de risico's bij terugkeer uit Europa, alsook naar rechtspraak van onder meer de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar zijn verblijf in België en persoonlijke omstandigheden (het feit dat afkomstig is uit het district Bagram in de provincie Parwan, zijn leeftijd, zijn zwakbegaafdheid en zijn psychologische problemen) en voert aan dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan omwille hiervan een gegronde vrees voor vervolging koestert. Verzoeker legt bij het verzoekschrift stukken neer aangaande de omstandigheden van zijn verblijf in België.

10.1. Uit het geheel van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, blijkt heden niet dat in het algemeen of op het eerste zicht kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘Taliban General Directorate of Intelligence’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa’s over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en Richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan Richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*”, August 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo’s hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 45-48 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, DAecember 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’- d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding

gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation", August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 53-55; "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 148-149; COI Focus

Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “*Afghanistan: targeting of individuals*”, August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 44).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘zina’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “*Country Guidance*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA “*Country guidance: Afghanistan*” van mei 2024, p. 57-61).

10.2. Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift op de samenwerkingsplicht en stelt dat verweerder samen met verzoeker de gekende risico’s nagaat, zo nodig uitlegt, en bespreekt met verzoeker. Verzoeker stelt dat hij onvoldoende op de hoogte is van de concrete risico’s die hij loopt bij terugkeer indien het gaat om een risico dat *an sich* niet de aanleiding vormde van de vlucht. Hij meent dat verweerder wel op de hoogte van die risico’s is en dan ook verplicht is om dit risico uit eigen beweging in te schatten. Verzoeker wijst erop dat het de verantwoordelijkheid is van het CGVS om de tijd te nemen om deze veranderingen en hun mogelijke gevolgen samen met hem in kaart te brengen. Hij wijst tevens op de mogelijkheid van het CGVS om in een dergelijke situatie het risico te onderzoeken, door hem specifiek te bevragen over zijn mentaliteit en denkbeelden, maar vooral ook door hem uit te leggen welke informatie op zijn gsm bezwarend kan zijn en welke apps, beelden en informatie ernstige problemen kunnen opleveren bij onderzoek door de taliban.

De Raad wijst erop dat het in de eerste plaats aan verzoeker is om de nodige elementen aan te brengen, dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij al dan niet aflegt en dat het niet aan de *protection officer* is om het onderhoud te sturen. De bewijslast ligt in beginsel bij de verzoeker om

internationale bescherming zelf. Verzoeker maakte echter geen vrees omwille van zijn verblijf en mentaliteit in België kenbaar, zodat niet kan worden verwacht dat verweerder verzoeker zou bevragen over een eventuele vrees dienaangaande. Geen enkele bepaling of beginsel verplicht immers de met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming belaste instanties de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en onderzoeksdaden te stellen.

Uit de volgende pertinente en terechte motieven van de bestreden beslissing blijkt bovendien dat verweerder verzoekers mogelijke problemen bij terugkeer omwille van zijn verblijf in België heeft onderzocht:

“Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), **EUAA Key**

socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de

COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.**

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de ‘Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren’ opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform.

Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen.

De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaan en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de

persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot twaalfjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Je stelt dat je tijdens de periode dat je in Afghanistan leefde tot de vijfde klas naar school ging. Je ging naar de moskee en tevens een maand naar de madrassa (CGVS p.5, 11). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden jou volledig onbekend zijn. Bijgevolg dient besloten te worden dat je door jouw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij jouw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat jij, na een verblijf van nog geen anderhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Er dient trouwens op te worden gewezen dat je jezelf nog steeds identificeert als een soenitische moslim en je nog steeds naar de moskee gaat en deelnam aan de ramadan (CGVS p.5). Bovendien ga je hier nog steeds om met personen van jouw origine (CGVS p.10).

Wat betreft de opmerkingen van je advocaat en voogd met betrekking tot je jonge leeftijd, je situatie hier in België en de voorgelegde documenten hieromtrent, met name de schoolattesten van de OKAN-klas, het verslag van je leefgroep, de attesten van het Oranjehuis, dient te worden gesteld dat deze geen ander licht kunnen werpen op bovenstaande appreciatie.

Waar jouw advocaat en voogd er op wijzen dat gezien je leeftijd niet van jou verwacht kan worden veel informatie te kunnen geven en geen tijdsbesef te hebben, dient dit toch te worden genuanceerd (CGVS p.27).

Je slaagde er in tegenstelling tot bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), op 8 september 2023, wel in jouw concrete vertrekdatum te noemen (CGVS p.6). Je kon zowel toen als tijdens je persoonlijk onderhoud bij het CGVS tevens de exacte vertrekdatum van je paternale oom opgeven (CGVS p.12). Dat je niet in staat zou zijn concrete data te noemen wordt hiermee dus ontkracht.

De OKAN schoolattesten tonen aan dat je hier in België naar school gaat. Er wordt echter geenszins aannemelijk gemaakt dat je zou zijn verwesterd of dat je als zodanig kan worden beschouwd bij een terugkeer uit Europa. Hiermee wordt geenszins aangetoond dat je niet in de mogelijkheid zou zijn "to play the game" of dat je gedragingen doordrongen zijn van een zodanig (onbewuste) verandering, dat je bij terugkeer naar Afghanistan gezien zou worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat je in die zin een risico loopt om vervolgd te worden. In casu kan uit de aangebrachte elementen niet worden afgeleid dat jij fundamentele westerse maatschappelijke normen en waarden hebt geïnternaliseerd die raken aan jouw identiteit en morele integriteit waardoor een vrees voor vervolging in jouw hoofde zou kunnen worden vastgesteld. Het verslag van de leefgroep vermeldt zelfs expliciet dat je alleen contact onderhoudt met andere Afghaanse jongens en weinig interesse hebt in de Belgische cultuur. Het tegendeel wordt door jou alleszins niet in concreto aannemelijk gemaakt. Wanneer je wordt gevraagd of je bij terugkeer naar Afghanistan problemen zou ondervinden omwille van je verblijf in Europa, geef je aan niet te weten dat dit problemen zou kunnen geven. In ieder geval had je nog nooit gehoord van personen die hierdoor problemen hadden (CGVS p.26-27).

Daar waar kan worden aangenomen dat je tijdens jouw verblijf in België kennis hebt gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toon je evenwel nergens concreet aan dat je deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd hebt, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van jouw identiteit en morele integriteit en dat van jou niet meer zou kunnen worden verwacht dat je er afstand van neemt teneinde je aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toon jij in concreto aan dat je gedurende jouw verblijf in België kenmerken of gedragingen hebt ontwikkeld die je moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor jij bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat jij een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar je land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat jij niet aannemelijk hebt gemaakt dat jij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de

sociale normen niet respecteert en dat je daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.”

Te dezen dient opgemerkt dat verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan in augustus 2021 op twaalfjarige leeftijd reeds (grotendeels) gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen. Immers, uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij geboren is in het dorp Char Qala, in het district Bagram, in de provincie Parwan, dat hij daar zijn hele leven heeft gewoond tot aan zijn vertrek uit Afghanistan en dat hij er tot de vijfde naar school ging (verklaring DVZ, vragen 4, 10, 11; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Bovendien stelt verzoeker nog contact te hebben met zijn familie in Afghanistan (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8), zodat kan worden aangenomen dat hij er nog steeds beschikt over een familiaal netwerk. Verder identificeert verzoeker zich als een soenitische moslim, gaat hij nog steeds naar de moskee en heeft hij deelgenomen aan de ramadan (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Bovendien gaat verzoeker in België nog steeds om met personen van zijn origine (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker, die op heden veertien jaar is, na een verblijf van nog geen twee jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en dat hij zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit de loutere verwijzing naar (de omstandigheden van) zijn verblijf van minder dan twee jaar in België en de bijgebrachte stukken (stukken 8-12, bij verzoekschrift: IQ-test; psychologisch verslag van 26 april 2024; verslag leefgroep; gedragsovereenkomsten school; reeds neergelegde stukken) kan niet worden afgeleid dat verzoeker hierdoor dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan.

Zo blijkt dat verzoeker het niet nauw neemt met het onderwijs dat hij in België kan volgen en de kansen die hij krijgt. Verzoeker heeft meermaals fysiek en verbaal agressief gedrag op school vertoond, werd meerdere keren geschorst en uiteindelijk definitief van school verwijderd. Ook in zijn leefgroep vertoont verzoeker negatief gedrag en verzeilt hij vaak in fysiek en verbaal agressieve conflicten. Dat verzoeker in België moeite heeft met het volgen van de regels en opstandig gedrag vertoont, wijst erop dat verzoeker er niet in slaagt zich in zekere mate aan te passen aan de omstandigheden van zijn verblijf in België. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij omwille hiervan problemen zou kennen in geval van terugkeer naar Afghanistan. Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat het feit dat hij in België elektronische sigaretten rookt een effectieve uitdrukking is van een echte overtuiging die verboden is of afgekeurd wordt in zijn land van herkomst of beschouwd moet worden als een fundamenteel kenmerk van zijn identiteit, waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij dit opgeeft en waardoor hij zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. Verder blijkt uit de bijgebrachte stukken dat verzoeker te kampen heeft met psychologische problemen die vermoedelijk voortvloeien uit traumatische ervaringen, maar toont verzoeker niet concreet aan dat hij omwille van deze psychologische problemen persoonsgerichte vervolging dient te vrezen bij terugkeer. Zo in het verzoekschrift wordt gewezen op verzoekers IQ-score van 73 en zijn zwakbegaafdheid, dient te worden hernomen dat de IQ-test zelf vermeldt dat het *“raadzaam [kan] zijn om een herevaluatie te doen gezien de moeilijke omstandigheden waarin K. zich bevindt”* en *“het in deze situatie verstandig [is] om een herneming te doen gezien de recent ingrijpende gebeurtenis waarbij K. zijn thuisland ontvluchtte”*. Hoe dan ook toont verzoeker niet concreet aan dat hij omwille van zijn beperkte intellectuele vermogens bij terugkeer naar Afghanistan het risico loopt om te worden vervolgd.

Verzoeker maakt niet *in concreto* aannemelijk dat hij omwille van zijn verblijf in België, zijn school, zijn jonge leeftijd, zijn beperkte verstandelijke vermogens en psychologische kwetsbaarheid bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde ‘besmet’ door de westerse waarden en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden door de taliban, die hem zouden kunnen beschouwen als een persoon die waarden heeft ontwikkeld die vreemd zijn aan de door hen verdedigde waarden.

Verzoekers betoog in zijn verzoekschrift dat hij geen geldige Afghaanse reisdocumenten heeft en dat de Afghaanse ambassade te Ukkel door de taliban wordt aanzien als niet loyaal aan de taliban (stukken 4, 5 en 6, bij verzoekschrift) is te dezen niet dienstig gezien noch de bestreden beslissing, noch dit arrest een beslissing tot terugkeer of verwijdering inhoudt. De hypothetische constructie van verzoeker rond het risico om te reizen met een eventueel niet geschikt paspoort of met een laissez-passer afgeleverd door de Dienst Vreemdelingenzaken na contact met de Afghaanse ambassade (stuk 7, bij verzoekschrift) is evenmin dienstig in het kader van het onderzoek naar een internationale beschermingsnood. Verzoeker bemerkt voorts dat hij verschillende checkpoints zal moeten passeren op zijn terugreis en dat hij hierbij ondervraagd zal worden en zijn gsm hierbij gecontroleerd zal worden, maar hij laat na te concretiseren waarom een controle van de inhoud van zijn gsm hem in gevaar zou kunnen brengen. Verder merkt de Raad op dat de controleposten zich hoofdzakelijk in en rond Afghaanse steden bevinden en vooral zijn bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel, met name voormalige medewerkers die zijn gelinkt aan de voormalige Afghaanse overheid en veiligheidsdiensten. De taliban beschikken over lijsten met namen en foto's van voormalig personeel van het leger en de politie (EUAA *“Key socio-economic indicators in*

Afghanistan" van augustus 2022, p. 68 en p. 70). Nadat zich aan de controleposten een aantal schietpartijen hebben voorgedaan, hebben de *de-facto*-talibanautoriteiten opgeroepen om meer 'professionals' in dienst te nemen en werd ook een speciale eenheid opgericht om toezicht te houden op de controleposten (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*" van augustus 2022, p. 32). Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden. De focus van de taliban ligt op het opsporen van tegenstanders of voormalige medewerkers van het Afghaanse leger en politie.

Verzoeker toont in de huidige stand van zaken niet aan dat hij over een specifiek profiel beschikt waardoor hij persoonlijk zou worden gevisieerd bij deze controleposten. Zoals hierboven uiteengezet, blijkt niet dat verzoeker voor zijn vertrek in het vizier stond van de taliban, noch dat hij bij terugkeer in hun vizier zou komen. Er zijn ook geen concrete indicaties die daarop wijzen. Verzoekers betoog in het verzoekschrift dat er voor andere herkomstlanden wel een analyse zou worden gemaakt van de risico's bij terugkeer volstaat tot slot niet. Verzoekers land van herkomst betreft Afghanistan, zodat niet dienstig kan worden verwezen naar de situatie in en beoordeling ten aanzien van andere herkomstlanden. Een terugkeer voor een Afghaan zonder risicoprofiel, zoals verzoeker, is op zich niet problematisch.

Ook de omstandigheid dat verzoeker afkomstig zou zijn uit een district waar de lokale afdeling van de taliban strikt toeziet op het naleven van de sharia en nieuwkomers in de gaten houdt, volstaat niet om een risico bij terugkeer vast te stellen. Verzoeker concretiseert zijn vrees voor vervolging bij terugkeer niet.

Er wordt voorts niet betwist dat Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kan echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens uit de aanwezige informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld. Verzoeker reikt echter in het kader van zijn beschermingsverzoek geen concrete elementen of aanwijzingen aan waaruit blijkt dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie of zijn lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging. Uit zijn verklaringen blijkt niet dat zijn familie problemen heeft gekend louter omwille van zijn vertrek uit Afghanistan of zijn verblijf in Europa.

Verder maakt verzoeker, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas, niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban. Daar geen geloof wordt gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en beweerde problemen met de taliban, kan niet worden aangenomen dat de taliban erg goed op de hoogte zullen zijn van verzoekers afwezigheid en terugkeer.

Wat betreft verzoekers betoog in zijn verzoekschrift over het leven onder talibanbewind en de talrijke mensenrechtenschendingen, dient er nog op gewezen dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond.

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, maar niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te verwijzen naar algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke. Een individuele beoordeling blijft bijgevolg noodzakelijk.

Uit het voorgaande is evenwel gebleken dat verzoeker niet aantoont dat hij in de actuele stand van zaken louter omwille van zijn verblijf in Europa en in België, in geval van terugkeer naar zijn provincie Nangarhar, als verwesterd zal worden gepercipieerd, noch dat hij niet in staat zal zijn om zich aan te passen aan de heersende waarden en normen.

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker, een veertienjarige jongeman die nog geen twee jaar in België is, in Afghanistan naar school is gegaan en er nog over een netwerk beschikt, niet aannemelijk dat hij omwille van zijn verblijf in Europa een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

11. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de overige door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de

commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

Verzoeker stelt louter dat onvoldoende rekening werd gehouden met de door hem voorgelegde stukken, geeft toe dat zijn taskara vals was en benadrukt de authenticiteit van de overige bijgebrachte stukken, maar doet hiermee geen afbreuk aan de terechte en pertinente motivering in de bestreden beslissing aangaande deze stukken. De bestreden beslissing stelt op goede gronden:

*“De overige door jou neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Wat betreft het hoofdletsel waarvan melding wordt gemaakt in de verwijsbrief van de dokter, dient te worden benadrukt dat je dit opliep tijdens een fietsongeval in Afghanistan en dit dus niet ter zake doet (CGVS p.18). Er wordt in het psycho-medisch attest melding gemaakt van traumatische ervaringen tijdens je reis. Je geeft aan tijdens je reisweg geslagen te zijn geweest door de politie. Momenteel ben je vooral droevig omdat je jouw ouders mist. Je geeft expliciet aan geen specifieke moeilijkheden te hebben ondervonden tijdens het persoonlijk onderhoud omwille van jouw psycho-medische toestand (CGVS p.17-18, 25). Voorts gaat het slechts om de taskara van je vader en de vertaling ervan, de taskara van je paternale oom Q.A. en de vertaling ervan, de taskara van je maternale oom H., foto’s van jou met je familieleden en je oom bij verzet, het Amerikaanse rijbewijs van je oom, de geboorteakte van je oom Q.A., de sociale zekerheidskaart van je neef in de VS, de Amerikaanse verblijfskaarten van je oom en neef en het Amerikaanse visum van je neef. Hiermee toon je geen beschermingsnood in jouw hoofde aan. Van jouw taskara geef je zelfs aan dat hij vals is. Wat dit betreft kan nog verwezen worden naar de informatie over corruptie bij officiële Afghaanse documenten (zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf), dewelke de bewijswaarde van Afghaanse stukken bijzonder relatief maakt.”*

12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

13. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet.

14. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EG (heden de Richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, *sub* b van de Richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die Richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde Richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M’Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M’Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *Country Guidance: Afghanistan* van EUAA van mei 2024 (p. 101: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”* - vrije vertaling: *“Ernstige schade moet de vorm aannemen van een gedraging van een actor (artikel 6 QD). Algemeen slechte sociaal-economische omstandigheden worden op zich niet beschouwd als een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15(b) KwalificatieRichtlijn, tenzij er sprake is van opzettelijk gedrag van een actor.”*).

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle beschikbare landeninformatie, bijgebracht door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevroering van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid.

Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuumstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Uit de beschikbare landeninformatie, bijgebracht door beide partijen, kan niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Verzoeker toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Verzoeker kan voorts niet worden bijgetreden in zoverre hij in zijn verzoekschrift laat gelden dat de situatie in Afghanistan vergelijkbaar is met de situatie in Somalië in 2011 en voorhoudt dat de elementen waarop het EHRM in het arrest “*Sufi en Elmi*” zijn vaststelling van een algemene situatie van schending van artikel 3 van het EVRM heeft gebaseerd ook thans in Afghanistan aanwezig zijn. In tegenstelling tot de situatie in Somalië ten tijde van het arrest “*Sufi en Elmi*”, is er heden in Afghanistan immers wel degelijk een *de-factoregering* aanwezig, met *de-factoministers* en *de-factofunctionarissen* (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 36-43). Dat deze regering wordt geleid door de taliban doet daar geen afbreuk aan. Ook het gegeven dat de taliban de sharia hebben ingevoerd en geïmplementeerd in Afghanistan, net zoals Al-Shabaab in Somalië, maakt niet dat de situatie vergelijkbaar is met deze in “*Sufi en Elmi*”. Overigens is Afghanistan niet het enige land dat stelt dat de sharia wordt ingevoerd. Het grootste verschil is dat de huidige humanitaire crisis in Afghanistan niet het gevolg is van willekeurige oorlogsmethoden of andere geweldshandelingen, zoals dat in het arrest “*Sufi en Elmi*” wel het geval was. Ten slotte merkt de Raad op dat in het arrest “*Sufi en Elmi*” nergens wordt verwezen naar enige internationale sanctie of de gevolgen ervan. Een ander groot verschil met de situatie die in het arrest “*Sufi en Elmi*” werd besproken, is dat Al-Shabaab internationale hulporganisaties toegang weigerde tot de Somalische gebieden onder zijn controle. Er is in de beschikbare landeninformatie evenwel geen enkele ernstige aanwijzing die erop duidt dat de taliban heden igo's of ngo's op systematische wijze de toegang tot Afghanistan weigeren. Integendeel, zoals vermeld, is humanitaire bijstand, hetzij beperkt, blijven doorlopen, ook na de machtsovername, en hebben de taliban zelf een oproep om internationale hulp gelanceerd.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

15. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit de grondige analyse van de veiligheidssituatie aangebracht door beide partijen middels de bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP. Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen.

UNHCR documenteert 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en de IOM meldt dat in 2022 in totaal 1 525 577 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 41 en EUAA "Country Guidance Afghanistan" van mei 2024, p. 115).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de "Country Guidance Afghanistan" van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Parwan. Uit landeninformatie blijkt dat voor de provincie Parwan geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de "Country Guidance Afghanistan" van mei 2024.

Verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de voorgaande analyse en de geactualiseerde landeninformatie, zoals aangebracht door verweerder bij aanvullende nota van 5 augustus 2024. De informatie waarnaar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst, is dezelfde als, of ligt minstens in lijn met, deze waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie is gestoeld.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig september tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS